

GENERAL PSYCHOLOGY AND PSYCHOLOGY OF PERSONALITY

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-366-8-1>

ANALYSIS OF THE PSYCHOTHERAPEUTIC PROCESS OF THE CLIENT

АНАЛІЗ ПСИХОТЕРАПЕВТИЧНОГО ПРОЦЕСУ КЛІЄНТА

Акопян А. В.

*Candidate of Psychological Sciences,
Senior Lecturer at the Department
of Differential Psychology
Odesa I. I. Mechnikov
National University
Odesa, Ukraine*

Акопян А. Б.

*кандидат психологічних наук,
старший викладач кафедри
диференційної психології
Одеський національний університет
І. І. Мечникова
м. Одеса, Україна*

Автор розглядає психотерапевтичний процес через статистичний аналіз даних власної практики, яка налічує 10 років, 269 клієнтів, 4900 годин. Запропоновані в дослідженні критерії дозволяють вимірювати основні особливості терапевтичного процесу, її динаміку та результативність.

Критерії виміру психотерапії

І. Тривалість терапії – умовно можна розділити тривалість терапії на п'ять циклів, що дозволяють оцінити деякі особливості динаміки клієнта. Сегментація базується на статистичних групуваннях, які в подробицях наводяться в головному дослідженні автора.

1. **Фаза притирання** (до 5 сесій) – із статистики автора кожний другий *первинний клієнт* (який немає досвіду психотерапевтичного контакту) залишається в цій фазі або через те що отримав відповіді на свої запитання і йому цього достатньо, або через те що немає достатньої мотивації для подальшої роботи через власні обмеження або обмеження фахівця.

2. **Короткострокова терапія** (5–15 сесій) – хто з клієнтів затримався хоча б на 5 сесій, точно мають терапевтичний запит, і подальше питання, чи буде встановлено достатній для роботи *терапевтичний альянс* і чи достатньо в клієнта *мотивації на терапію*.

Зі статистики видно, що частка *зриву з терапії* в цій фазі дуже висока (75%).

3. **Середньострокова терапія** (15–40 сесій) – цей цикл слід розглядати як заглиблення короткострокової терапії, в якій продовжує міцніти *терапевтичний альянс* і вже можуть бути закриті більше терапевтичних завдань. Частка *зривів* клієнтів з терапії у цьому циклі майже вдвічі менше, ніж у попередньому (45%) – це означає, клієнти усвідомлюють цінність терапії (принаймні інтуїтивно).

4. **Тривала терапія** (40–100 сесій) – клієнт, який рік ходить на регулярну терапію, автоматично стає *тривалим клієнтом*. Тут частка зривів падає з 45% до 15% – це означає, що *терапевтичний альянс* із клієнтом в цей момент досягнутий максимальний. Також, на цей момент, досягається значний рівень *усвідомленості* клієнта, що дозволяє йому залишатися в терапії рівно стільки, скільки потрібно. Шляхом порівняльного аналізу портрета 25 клієнтів із цього циклу, з клієнтами з інших циклів, можна стверджувати, що найбільш значні та стійкі результати терапії спостерігаються саме тут. По-перше, лише в цій фазі терапії можна повноцінно вирішити *сепараційні задачі розвитку*. По-друге, тільки з цього рівня терапії можна опрацювати *особливості характеру*.

5. **«Вічна» терапія** (100+ сесій) – за всю історію практики таких клієнтів у автора поки було 8 осіб, 5 з яких досі продовжують терапію. Плюс ще два клієнти на підході до цієї фази. Назва вказує на те, що незрозуміло, коли відбудеться завершення терапевтичних циклів цих клієнтів – такми чином автор досі продовжує їх дослідження. Головне, що їх об'єднує, сильний аб'юз в анамнезі. Причому аб'юз неявний, спотворений, що знаходиться в рамках соціальної норми, тому його важко усвідомити та інтегрувати. Тим не менш, у цих клієнтів спостерігаються добрі стійкі результати. Звичайно, у кожного терапевта свій аватар клієнта в залежності від *трансферентних характеристик* та *стилю* роботи. І максимально проявляється цей аватар якраз на етапі тривалої терапії.

II. **Стабільність терапії** – вимірюється відвідуваністю: співвідношення фактичної кількості сесій до максимально можливої за певний період. Зазвичай аналізують за весь період терапії, і окремі ділянки, щоб оцінити динаміку. Стабільність опосередковано свідчить про тип прив'язаності клієнта.

1. **Надстабільний клієнт** (відвідуваність: 95–100%) – ходить щотижня, не пропускає сесії чи пропускає їх дуже рідко. Це може бути ознакою *здорової* або *тривожної прив'язаності* – тут кожен випадок

потрібно аналізувати окремо. Підказками можуть бути контрпереносні реакції на сеттинг.

2. **Стабільний клієнт** (відвідуваність: 80–95%) – регулярно відвідує терапію, пропускає сесії іноді. Як правило, заздалегідь попереджає про це.

3. **Нестабільний клієнт** (відвідуваність: 50–80%) – він може прагнути бути стабільним, але часто скасовує або пропускає сесії. Причини пропусків можуть звучати переконливо, але реальні причини нестабільності треба шукати в особливостях особистісної організації клієнта. Тут точно є проблеми з *прив'язаністю*.

4. **Мерехтливий клієнт** (відвідуваність: <50%) – якщо клієнт одразу хоче сеттинг раз на два тижні, або по ходу його відвідуваність такою стає, це вірна ознака, що клієнт не здатний до стабільних відносин і *здорової прив'язаності*. Винятком є завершальний етап терапії, після тривалого періоду стабільності (як правило не менше року).

III. **Характер завершення терапії** – на думку автора, це найголовніший критерій успішності терапії та ознака *психологічної зрілості*.

1. **Відкрите завершення** – коли клієнт ініціював завершення терапії, був простір обговорити його бажання, переконатися, що це не є *психологічний опір*, підбити підсумки, попрощатися, прожити завершення. А навіть якщо завершення відбувається через *психологічний опір*, це стає усвідомленим вибором клієнта, на який він має право. Здатність привласнити не ідеальний вибір і нести за нього відповідальність є головною ознакою *психологічної зрілості*. Доречі, у клієнта завжди є психологічний опір до терапії. Питання лише як воно буде проявлятися: через відігравання його травм або буде усвідомлено та інтегровано.

2. **Зрив з терапії** – це коли клієнт просто припинив ходити на терапію, або написав, що з якихось причин більше не може або не хоче ходити, або сказав, що хоче взяти паузу і повернеться потім. Зазвичай, немає значення вагомість причин зриву. Все це ознака, що клієнт не здатний нормально завершувати відносини – тобто точно є проблеми із *сепараційним процесом*. Доречі, зрив з терапії, зовсім не є ознакою, що клієнт не отримав користь від терапії – буває, на певному етапі розвитку, клієнту доступний лише такий спосіб організації контакту, але він цілком може забрати у своє життя деякі напрацювання терапії та ще тривалий час їх інтегрувати.